

แสดงธรรมงานกฐินวัดปากน้ำอเมริกา

เมื่อคราวเดินทางไปแสดงธรรมในโอกาสก่อตั้งวัดปากน้ำอเมริกาครบเจ็ดปีเสร็จแล้ว ก่อนเดินทางกลับท่านเจ้าคุณพระวิเทศวิสุทฐิคุณ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำอเมริกา พร้อมด้วยคุณพูนผล ปุรณ โชติ คุณกาญจนา เคอร์รี่ คุณเรณู วรรณ เจ้าภาพร่วมทอดกฐินปีนี้ได้พร้อมใจกันนิมนต์อาตมาให้กลับมาแสดงธรรมในงานกฐินของวัดปากน้ำอเมริกาอีกครั้งหนึ่งที่จะมีขึ้นในวันอาทิตย์ที่ 6 พฤศจิกายน 2554

เมื่ออาตมาได้รับทราบกุศลเจตนาของท่านเจ้าอาวาสและอุบาสิกของวัดปากน้ำอเมริกาผู้มีจิตศรัทธาดังกล่าวแล้ว จึงได้รับนิมนต์ด้วยความยินดียิ่ง เพราะการมางานทอดกฐินของคณะสงฆ์ในแต่และวัดนอกจากจะได้มาทำบุญในบุญกิริยาวัตถุข้อธรรมเทศนามัยแล้ว ยังได้ร่วมอนุโมทนาสังฆกรรมของคณะสงฆ์ที่ต้องทำด้วยความสามัคคีด้วย

การนิมนต์ไปแสดงธรรมในงานต่างๆ ล่วงหน้าก่อนงานนานๆ เป็นเรื่องที่ดีมาก เพราะจะได้มีโอกาสของตัวเครื่องบินได้ในราคาถูก ยิ่งจองตัวก่อนเดินทางนานเท่าไร ยิ่งราคาตัวถูกเท่านั้น เมื่อได้วางแผนการเดินทางจองตัวตั้งแต่เนิ่นแล้ว เมื่อถึงฤดูกาลกฐิน อาตมาได้เดินทางไปงานกฐินทางฝั่งตะวันตกก่อน คือแสดงธรรมที่วัดอัมมยทาราม ซีแอตเทิล วัดพุทธออเรกอนและวัดพุทธปัญญาหนันทาราม ประเทศแคนาดาแล้ว จึงเดินทางไปแสดงธรรมที่วัดปากน้ำอเมริกา มลรัฐโอไฮโอ ซึ่งเป็นการเดินทางข้ามประเทศจากฝั่งตะวันตกสู่ฝั่งตะวันออก โดยออกเดินทางจากสนามบินนานาชาติ ซีแอตเทิล

เวลา 8.00 น. ถึงสนามบินนานาชาติเดตัน มลรัฐโอไฮโอ เวลา 20.45 น. เนื่องจากตัวเครื่องบินที่ซื้อคราวนี้เป็นตัวเครื่องบินราคาถูก การเดินทางจึงต้องรอนแรมต่อเครื่องบินไปเรื่อยๆ ตามที่บริษัทฯ ตัวคิดว่าน่าจะเป็นการประหยัดให้คุ้มค่ากับราคาตัวถูก

เมื่อออกเดินทางจากซีแอตเติลด้วยเครื่องบินโบพัดขนาดเล็ก ที่นั่งภายในเครื่องบินเพียงสี่แถว ใช้เวลาบินจากซีแอตเติลมาลงที่สนามบินนานาชาติพอร์ตแลนด์ใช้เวลาเพียง 37 นาที จากนั้นก็รอต่อเครื่องบินใหญ่ ซึ่งมีที่นั่งหกแถวเพื่อบินต่อไปยังสนามบินนานาชาติชิคาโกโอแฮร์ เครื่องบินขึ้นจากสนามบินนานาชาติพอร์ตแลนด์เวลา 10.20 น. มาลงที่สนามบินชิคาโกโอแฮร์ใช้เวลาวิ่งจากจุดที่เครื่องบินลงไปยังอาคารผู้โดยสารนานพอสมควร เมื่อเข้าอาคารผู้โดยสาร นาฬิกาในอาคารบอกเวลา 16.00 น. เครื่องบินอลาสก้าแอร์ไลน์นำผู้โดยสารจากฝั่งนอร์ทเวสต์มาส่งยังฝั่งมิดเวสต์เพียงแค่นี้ เข้าสู่เขตอิทธิพลของอีเกิ้ลแอร์ไลน์ที่สยายปีกให้บริการไปถึงเขตเซ้าท์เวสต์ออกจากเครื่องบินอลาสก้าแอร์ไลน์แล้ว ต้องเดินเท้าไปยังประตูที่จะต่อเครื่องไปสนามบินเดตัน มลรัฐโอไฮโอ เป็นระยะทางไม่ต่ำกว่าหนึ่งกิโลเมตร ขณะที่เดินไปก็ทำใจที่กำลังเดินจงกรม โดยวางใจไว้กับก้าวอย่างที่กำลังก้าวออกไปด้วยความรู้สึกตัวทั่วพร้อมก้าวไปทีละก้าวๆๆ แต่ละก้าวที่ก้าวไปแล้วก็ถือว่าภารกิจการก้าวๆ หนึ่งจบลงแล้วก้าวที่สองเริ่มขึ้นและก้าวอื่นๆ ก็ติดตามมาในแต่ละขณะ การเดินด้วยความรู้สึกตัวทั่วพร้อมไม่ว่าจะใช้ลีลาท่าทางการเดินอย่างไร จะไกลหรือใกล้ ระยะทางที่เดินจะสั้นหรือยาว ล้วนจัดเป็นการเดินจงกรมทั้งสิ้น

ในพระไตรปิฎกได้กล่าวถึงอานิสงส์การเดินจงกรมไว้หลายอย่าง รวมทั้งเดินทาง

ไกลได้ดีด้วย ท่านอาจารย์พระมหาเวียงแห่งวัดอุโมงค์จังหวัดเชียงใหม่ได้เรียบเรียง
เป็นบทกลอนไว้ว่า *เก่งเดินทางไกล ฝึเพียรสามารถ พินาศโรคด้วย ช่วยย่อยอาหาร*

สำราญการเดิน เพลิดเพลินความคิด จิตเบาสบาย เวลาเดินทางไกลหากใจอยู่กับก้าวที่
กำลังย่าง ไม่มีความอยาก ไม่มีความปรารถนา ความทุกข์ก็ไม่มี เมื่อเดินได้มากๆ สุข
ภาพก็จะดีขึ้นเอง เพราะการเดินเป็นการออกกำลังกายที่ค่อนข้างหนึ่งแห่งวิธีการออกกำลังกาย
ทั้งหลาย

เดินถึงประตูที่จะต่อเครื่องบินแล้ว บริหารที่แบกไว้บนหลังและหัว ถูกปลด
ปลงวางลง ทันทีที่ทุกอย่างถูกวางลง ความรู้สึกโล่งโปร่งเบา ก็
ปรากฏขึ้น ทำให้ระลึกถึงคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าที่ตรัสว่า *การ*
วางของหนักลงเสียได้เป็นความสุข เป็นความรู้สึกตรงๆ ที่
ประจักษ์ได้ จึงได้สัมผัสทั้งความเบากายและเบาใจ การแสวงหา
ทางออกได้สิ้นสุดลง การวางความรู้สึกวิตกกังวล สับสน เศร้าโศก เสียใจหรือความ
รู้สึกใดๆ ลงเสียได้จะพบความเบาและความสุข เหมือนการวางของลงจากบ่าที่แบก
หรือหอบหิ้วนั่นเอง

เครื่องบินโดยสารที่จะเดินทางไปสนามบินเดตันเป็นเครื่องบินของบริษัทอีเกิ้ล
แอร์ไลน์ ที่นั่งภายในเครื่องบินมีสามแถว บินขึ้นจากสนามบินนานาชาติชิคาโก
เวลา 20.10 น. ร่อนลงที่สนามบินเดตันแล้วเดินเข้ามาในอาคารผู้โดยสารเวลา 21.00 น.

มิเชล นักการเงินชาวอเมริกัน รอรับด้วยความดีใจเพราะ คราวก่อนมิเชลให้ความสนใจศึกษาธรรมะมากโดยเมื่อมี เวลาว่างต้องมาสนทนาธรรมเสมอ หนุ่มมออเมริกันคนนี้ สนใจพุทธศาสนาถึงกับซื้อพระไตรปิฎกภาษาอังกฤษที่

แปลโดยพระสงฆ์ชาวอเมริกันพกติดตัวเสมอ เจอคราวใด เปิดพระไตรปิฎกถามปัญหา กันเลย ตอนพบกันเมื่องานฉลองครบรอบเจ็ดปีวัดปากน้ำอเมริกาได้อธิบายอริยสัจสี่ที่ กล่าวถึงในธัมมจักกัปปวัตตนสูตรและธรรมะสำหรับผู้ครองเรือนอย่างละเอียด

พวกเราสองคนมารอรับประเพณีไม่ถึงห้านาที กระเป๋าและกล่องหนังสือธรรมะ ที่แบกหามข้ามน้ำข้ามทะเลมาแจกญาติโยมที่สนใจธรรมะก็ติดสายพานออกมาทันที มิเชลขออาสาอุ้มกล่องหนังสือธรรมะไว้แนบอก เท่ากับว่าอาตมาได้รับการต้อนรับจาก ชาวไอโฮโอด้วยการอัญเชิญพระธรรมเข้าเมืองโดยชาวไอโฮโอเอง พอมาถึงลานจอดรถ เก็บของใส่ท้ายรถหมดแล้ว เขากล่าวต้อนรับว่า ยินดีต้อนรับท่านสู่ไอโฮโอและ ชาววัดปากน้ำอเมริกายินดีต้อนรับ มิเชลและพ่อของมิเชลซึ่งเป็นนักกฎหมายได้เป็นหัว เรี่ยวหัวแรงติดต่อประสานงานกับทางเคาน์ตีเพื่อสร้างศาลาหลังใหม่ไว้กันร้อนกันหนาว แก่พุทธศาสนิกชนผู้ตั้งใจมาศึกษาและปฏิบัติธรรมทุกท่าน ระหว่างการเดินทาง มิเชล มีข่าวดีมาบอกว่า ภรรยาชาวไทยของเขาคลอดบุตรได้หนึ่งเดือนแล้ว ตั้งชื่อให้ว่า อาโนล์

เขาเล่าต่อไปด้วยความตื่นเต้นว่า **นาที่ที่เขาเห็นลูกชายของเขาในห้อง คลอด เขามีความสุขมาก เขาคิดว่านั่นคือตัวเขา ทำให้เขาคิดถึงพ่อ และแม่ขึ้นมาว่า พ่อแม่จะรักเขาสักเพียงใด เขาซึ่งถึงความรู้สึกนั้นของ พ่อแม่แล้ว** เขากล่าวต่อไปว่า เขาอยากจะบอกว่า ธรรมะของผู้ครอง

เรียนที่เขาได้รับจากอาตมาก่อนจากกันวันนั้น เขาได้นำมาปฏิบัติทันทีที่บุตรน้อยของเขา
เขาลืมตามองโลก นั่นคืออาตมาเคยสอนว่า **ทันทีที่มีลูก ควรจะเริ่มเก็บเงินออมไว้ให้
เขาก่อนหนึ่ง เดือนอะไรก็ได้ เก็บไว้แบบไม่ต้องถอนออกมาเลยจนกระทั่งลูก
จบไฮสคูลจะมีเงินก้อนใหญ่ก้อนหนึ่งเพื่อลูกที่จะนำไปใช้เงินทุนในการเรียนต่อ**

เขาเล่าว่า เขาได้เริ่มปฏิบัติตั้งแต่เดือนที่แล้ว โดยการเปิดบัญชีออมทรัพย์ก้อน
แรกสองร้อยดอลลาร์ แล้วจะเพิ่มเรื่อยๆ ทุกเดือน อาตมาสนับสนุนการปฏิบัติของเขา
เต็มที่ว่าทำถูกต้องมากแล้ว เขียรต่อไปว่า **น่าจะทำบัญชีออมทรัพย์ระหว่างสามปีภรรยา
อีกหนึ่งบัญชีด้วย ออมร่วมกันจนกระทั่งทั้งคู่อายุหกสิบสองปีจึงจะถอนออกมาดูว่ามี
เงินออมเท่าไร**

เขาตอบรับว่าเป็นความคิดที่ดีมาก จะทำด้วยแน่ๆ

มิเชลตอบรับอย่างน่าประทับใจในทุกประเด็น แม้เขาจะเป็นลูกชายทนายความ
ที่ร่ำรวยและเขาเองเป็นนักการเงินมืออาชีพที่ทำมาหากินอยู่กับการเงินก็ตาม เขากล่าวว่า
ยังไม่มีพ่อแม่หรือครูอาจารย์คนไหนในมหาวิทยาลัยที่สอนวิชาชีวิตตั้งแต่เรื่องครอบครัว
เศรษฐกิจ การเงินไปถึงพระนิพพานได้จะฉานชัดเจนอย่างท่าน อาตมาย้ำให้ความ
ถ่อมตนของหนุ่มอเมริกันคนนี้และคิดในใจตามประสาคนชอบให้กำลังใจคนว่า ชมรม
ชมกันเองถูกตั้งขึ้นอีกแห่งหนึ่งแล้ว การชื่นชมซึ่งกันและกันนำมาซึ่งความปีติยินดีแก่
กันและกัน

พวกเราเดินทางมาถึงวัดปากน้ำอเมริกา เวลา 21.00 น.
กราบพระพุทธรูปประธานแล้ว รับการปฏิสันถารจากท่าน

เจ้าคุณพระวิเทศวิสุทฐิคุณเจ้าอาวาส ซึ่งได้เตรียมน้ำและน้ำปานะไว้ต้อนรับอย่างดี
ธรรมเนียมสันถารกันตามควรแล้ว ท่านเจ้าคุณฯ ได้ถวายห้องพักสะดวกสบายทุกอย่างตาม
สมควรแก่สมณบริโภค

วันที่ 5 พฤศจิกายน 2554 หลังจากทำวัตรสวดมนต์ภาวนาแล้ว ได้แสดงธรรม
ให้อุบาสกอุบาสิกาฟังเรื่อง **อิทัปปัจจยตา** ตามที่ท่านประธานกฐินได้ขอมาน โดยได้ชี้
หลักสำคัญของอิทัปปัจจยตาว่า เมื่อสิ่งนี้มี สิ่งนี้ก็มี เมื่อสิ่งนี้ไม่มี สิ่งนี้ก็ไม่มี เช่น
หากพิจารณาชีวิตตามหลักอิทัปปัจจยตาก็จะพบว่า ธาตุสี่คือ ดิน น้ำ ไฟ ลม ประกอบ
กันเข้า สิ่งที่เราเรียกว่าชีวิตก็มี แต่พอธาตุสี่ ต่างธาตุ ต่างอยู่ ไม่มีการประกอบกันเข้า
ความเป็นชีวิตก็ไม่มี หากมองเรื่องอริยสัจที่เกี่ยวกับความทุกข์และความไม่ทุกข์ผ่าน
หลักแห่งอิทัปปัจจยตา ก็จะพบว่าเมื่อตัณหาми ความทุกข์ก็มี เมื่อตัณหาไม่มี ความทุกข์
ก็ไม่มี หรือจะมองน้ำท่วมเมืองไทยผ่านกฎอิทัปปัจจยตาก็จะพบว่า เพราะฝนตกมาก
น้ำจึงท่วม ถ้าฝนตกน้อย น้ำก็ไม่ท่วม หรืออาจจะมองว่า เพราะมีสิ่งกีดขวางทางเดิน
ของน้ำมาก น้ำจึงท่วมมาก หากไม่มีสิ่งกีดขวางทางน้ำมาก น้ำจึงไม่ท่วมขังมากและนาน
กฎอิทัปปัจจยตาคือ กฎแห่งเหตุปัจจัย ไม่มีสิ่งใดที่เกิดขึ้นมาลอยๆ โดยไม่มีเหตุปัจจัย
แต่บางครั้งเมื่อมนุษย์มองไม่ออกว่า สิ่งนั้นเกิดมาจากเหตุปัจจัยอะไร ก็มักจะทึกทักเอาว่า
สิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลบ้าง เป็นปาฏิหาริย์บ้าง แต่ที่แท้มีเหตุปัจจัยแต่อาจจะลึกซึ้งเกิน
ไปจนมองไม่เห็น ดังเรื่องหลายเรื่องที่ค้นพบเหตุปัจจัยแล้วไม่เป็นเรื่องลึกลับต่อไป
แต่เรื่องใดยังหาเหตุปัจจัยไม่พบก็คงปล่อยให้เป็นเรื่องปาฏิหาริย์หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่อไป

คั้งเรื่องบ็องไฟพญานาคที่ยังไม่มีใครชี้ว่า อะไรคือสาเหตุที่แท้จริงของปรากฏการณ์บ็องไฟพญานาคที่มีมานานทุกปีบริเวณแม่น้ำโขงในคืนวันพระออกพรรษา

วันอาทิตย์ที่ 6 พฤศจิกายน 2554 เวลา 10.30 น. พระสงฆ์ 7 รูปพร้อมกันในปะรำพิธี พุทธศาสนิกชนประมาณ 300 คนพร้อมกันในปะรำพิธี เจ้าหน้าที่ฝ่ายศาสนพิธี เชิญประธานในพิธีจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัยและสมาทานศีลห้า พระสงฆ์สวดถวายพรพระ พุทธศาสนิกชนเข้าแถวตักบาตรพระสงฆ์ที่กำลังสวดถวายพรพระ เมื่อการตักบาตรเสร็จสิ้นแล้ว เจ้าหน้าที่ศาสนพิธีกล่าวคำถวายสังฆทาน พระสงฆ์รับสังฆทานแล้วฉันภัตตาหาร พุทธศาสนิกชนรับประทานอาหารร่วมกันอย่างอบอุ่นท่ามกลางไออุ่นแห่งแสงแดดและมิตรภาพ

เวลา 13.00 น. พระสงฆ์และพุทธศาสนิกชนประชุมพร้อมกันในปะรำพิธี พุทธศาสนิกชนอาราธนาธรรมพร้อมกัน ด้วยเสียงกระหึ่มไปทั่วปะรำพิธีตั้งเป็นการเริ่มย่าธรรมเทรีอาตมาได้แสดงธรรมให้

พุทธศาสนิกชนไทย ลาว เขมร ญวน อเมริกา ที่เดินทางมาจากมลรัฐอินเดียน่า แคนดักคี เทนเนสซี และมิชิแกน เป็นการร่วมมือร่วมแรงร่วมใจสามัคคี

กันประคองน้ำหลายสายไหลมารวมกัน กลายเป็นมวลน้ำใจไหลเข้าท่วมวัดปากน้ำอเมริกาจนรถแทบจะไม่มีที่จอด คนมากมายล้นปะรำพิธีขนาดใหญ่ในทันทีทันใด เมื่อทุกคนมาด้วยน้ำใจใสบริสุทธ์มุ่งสร้างบุญกุศล การอยู่ร่วมกันด้วยไมตรีก็เกิดขึ้น ทุกอย่างดำเนินไปบนสายใยแห่งความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ต่อกัน สร้างสายสัมพันธ์เป็น

สามัคคีธรรมนำสุขตั้งที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า **สุขา สังฆัสสะ สามัคคี** ความสามัคคีของคน
ที่มีความเห็นร่วมกันในการสร้างสรรค์จร โลงความดีนำความสุขมาให้

อาตมาได้เล่ามูลเหตุแห่งกฐินว่า กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วเมื่อพระพุทธเจ้า

ประทับอยู่ที่เมืองสาวัตถี พระสงฆ์จำนวน 30 รูปจาก
เมืองปาฐา ประารถนาจะเฝ้าพระพุทธเจ้า แต่เมื่อเดินทาง
มาถึงเมืองสาเกตซึ่งตั้งอยู่ระหว่างเมืองปาฐากับเมืองสาวัต
ตี ซึ่งมีระยะห่างกันแค่ 6 โยชน์ก็ประจวบกับเป็นเวลา

เข้าพรรษาพอดี พระภิกษุเหล่านั้นก็ต้องเข้าพรรษา ณ เมืองสาเกต ครั้นภิกษุเหล่านั้น
ออกพรรษาแล้วได้เดินทางบุกน้ำลุยโคลนท่ามกลางฝนที่ตกพรำบนถนนที่เปียกแฉะเต็ม
ไปด้วยโคลนตม เมื่อเดินทางมาเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า พระองค์ทรงทอดพระเนตรจีวรที่
พระภิกษุสงฆ์เหล่านั้นห่มเปียกปอนขาดรุ่งริ่งเป็นที่น่าสงสารยิ่งนัก จึงทรงถือเป็นสาเหตุ
อนุญาตให้พระภิกษุทั้งหลายกรานกฐินคือหาผ้ามาเปลี่ยนผ้าฝืนเก่าได้ในฤดูกาลกฐิน คือ
หลังจากออกพรรษาแล้วหนึ่งเดือนเป็นเวลาที่ พระภิกษุจะหาผ้ามาผลัดเปลี่ยนจีวรฝืนเก่า
คร่ำคร่าได้

เมื่อภิกษุได้กรานกฐินคือช่วยกันทำจีวรด้วยความสามัคคีแล้ว จะได้านิสงส์แก่
พระภิกษุสงฆ์เองดังต่อไปนี้คือ

1. เดินทางไปไหนมาไหนไม่ต้องบอกลาได้ หมายความว่าตามปกติเวลาพระภิกษุ
จะเดินทางไปธุระที่ไหนต้องบอกลาพระภิกษุที่อยู่ในอาวาสนั้น แต่เมื่อภิกษุ
ได้รับานิสงส์นี้แล้วไม่ต้องบอกลา เดินทางไปได้เลย ไม่มีโทษตามพระวินัย
แต่อย่างใด

2. ตามปกติพระสงฆ์เดินทางไปไหนต้องนำไตรจีวรหรือผ้าสามผืนได้แก่ สบง จีวร สังฆาฏิไปให้ครบ แต่เมื่อได้รับอานิสงส์กฐินแล้วสามารถนำไปเพียงหนึ่งหรือสองผืนได้เพื่อให้การเดินทางไกลเบาและสะดวกขึ้นโดยไม่มีโทษตามพระวินัยแต่อย่างใด
3. ตามปกติพระสงฆ์จะต้องฉันในภาชนะเดียวหรือนั้นในบาตรของตนๆ แต่เมื่อได้รับอานิสงส์กฐินแล้ว จะนั่งฉันกันเป็นวงได้โดยไม่ต้องโทษทางพระวินัยแต่อย่างใด
4. ตามปกติภิกษุจะเก็บจีวรที่นอกเหนือไปจากไตรจีวรได้ไม่เกินสิบวันต้องสละเป็นของสงฆ์ แต่หากรับอานิสงส์กฐินแล้วสามารถเก็บไว้ได้โดยไม่ต้องโทษตามพระวินัยในเรื่องนั้น
5. ตามปกติหากไม่มีอานิสงส์กฐินจะรับจีวรไว้เป็นของตนไม่ได้ แต่เมื่อได้รับอานิสงส์กฐินแล้วจีวรที่เกิดขึ้นแก่ใคร ก็เป็นของผู้นั้น ไม่ต้องโทษตามพระวินัยในเรื่องนั้น ดังคำที่พระพุทธองค์ตรัสว่า **จีวรที่เกิดขึ้นเป็นของเธอ**

นี่คือ อานิสงส์กฐินที่พระภิกษุจะได้รับ

หากพิจารณาอานิสงส์ของอุบาสกอุบาสิกาที่จะได้รับจากการชวนขวายนวสวหา ผ้ามาถวายให้พระภิกษุสงฆ์ได้กรานกฐินจะมีมากมาย แต่กล่าวอย่างสั้นๆ จะได้แก่

1. ได้ประโยชน์แก่ตนเอง คือได้ทำบุญตามบุญกิริยาวัตถุมากมายหลายอย่าง ได้รับความปลาบปลื้มยินดีปราศกับบุญที่ได้ประกอบอย่างมากมายนั้น คิดถึงการทำบุญครั้งนี้คราวใดจะปลื้มใจทุกครั้ง บุญนี้จะติดตามตัวไปอย่างเหนียวแน่นสนิทยาวนาน

2. ได้ประโยชน์แก่ผู้อื่น เมื่อพุทธบริษัททั้งหลายได้ทราบข่าวดีจากแกนนำที่จะทำบุญครั้งนี้ย่อมมีโอกาสร่วมบุญด้วย ก็รับบุญไปเต็มๆ ตามบุญกิริยาวัตถุที่ได้กระทำนั้น หรือหากมิได้มาร่วม เพียงทราบข่าวแล้วอนุโมทนายินดีก็มีความปลาบปลื้มยินดีเป็นสุขมาก ดังพระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า **ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย คำว่าบุญนี้เป็นชื่อของความสุข เธออย่ากลัวบุญเลย ใครได้รับความปีติสุขจากงานกฐินมากก็ได้บุญมาก ใครจะได้บุญมากแค่ไหน พระสงฆ์พรรณาไม่ได้ ต้องรู้ได้ด้วยตนเอง**
3. ได้ประโยชน์แก่พระพุทธศาสนา กฐินเป็นสังฆกรรมอย่างหนึ่งที่มีอยู่ในพระวินัย ตราบใดพระธรรมวินัยยังมีการนำมาศึกษาปฏิบัติเพียงใด อายุของพระพุทธศาสนาก็ได้รับการสืบทอดเพียงนั้น ผู้มีส่วนร่วมในงานกฐินถือว่าเป็นผู้มีส่วนในการสืบอายุพระพุทธศาสนาทั้งนั้น
4. ได้ประโยชน์แก่พระสงฆ์ เมื่อพระสงฆ์ได้กรานกฐินแล้วจะได้รับอานิสงส์ตามที่บัญญัติไว้ในพระวินัยทุกประการ นับเป็นการถวายความสะดวกและส่งเสริมการปฏิบัติตามพระธรรมวินัย ซึ่งถือว่าเป็นการส่งเสริมพระพุทธศาสนาที่ตรงประเด็น
5. ได้ประโยชน์แก่สัตว์ทั้งหลาย เมื่อพุทธบริษัททั้งหลายได้ร่วมงานกฐิน ได้ทำบุญใหญ่แล้วอุทิศส่วนบุญใหญ่ให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลายด้วยการตั้งจิตเป็นกุศลว่า ขอให้สัตว์ทั้งหลายที่มีทุกข์ให้พ้นจากทุกข์ ที่มีสุขแล้วขอให้มีความสุขยิ่งขึ้นไป หรือพุทธบริษัทบางคนยังนิยมประกอบปาณาติบาตเพื่อความสนุกสนาน เช่น การตกปลา การล่าสัตว์ แต่หากวันงานกฐินบุคคลเหล่านั้นมีจิตศรัทธาได้มาร่วมงานกฐินแล้วสมาทานศีลห้าหรือศีลแปด

ตามที่วัดนั้นๆ จัดขึ้น เช่น ที่วัดพุทธอโธเรอณัจฉานทอตกฐิน ประชานและ
คณะกรรมการกฐินจะสมาทานศีลแปลล่วงหน้าเจ็ดวัน ในวันดังกล่าวสัตว์
ทั้งหลายที่ต้องสะดุ้งผวาเพราะน้กล้าที่ชอบหาความสนุกบนความทุกข์คนอื่นก็
อยู่อย่างสงบได้หนึ่งวัน หากบุคคลนั้นมาสมาทานศีลแล้วเห็นอนิสงส์ของ
ศีลว่าทำให้ชีวิตปกติ ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นแล้วตัดสินใจสมุญเจทวิริติ
คือยุติการฆ่าและการเบียดเบียนตลอดชีวิต งานกฐินครั้งนี้จะกลายเป็นงาน
อนุรักษสัตว์ไปในตัวโดยปริยาย หากขยายให้กว้างออกไปสัตว์ทั้งหลายก็
จะมีความสุขเพิ่มมากขึ้น

6. ได้ปัจจัยก่อสร้างเสนาสนะเพื่อให้ชุมชนได้ใช้สอยเพื่อการศึกษา ปฏิบัติและ
เผยแผ่พระพุทธศาสนา เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่สัตว์ทั้งหลายไม่มีที่สุด
ไม่มีประมาณ เสนาสนะดังกล่าวจะเป็นสังฆทานเพื่อสงฆ์ที่จรมมาจากทิศทั้ง
สี่และพุทธศาสนิกชนทั้งหลายผู้ปรารถนาสันติสุขจะได้ใช้สอยร่วมกัน

ตลอดเวลาที่แสดงธรรม พุทธศาสนิกชนทั้งหลายร่วมสามร้อยคนฟังธรรม

ด้วยความสุขและสนุกเมื่อฟังธรรม อันเป็นบุญอีกส่วน

หนึ่งที่ผู้แสดงธรรมก็ได้รับด้วยเรียกว่า รัมมเทศนามัย

แปลว่าบุญสำเร็จด้วยการแสดงธรรม และผู้ฟังธรรมก็จะ

ได้รับผลบุญที่เรียกว่า รัมมสวนมัย แปลว่า บุญสำเร็จด้วย

การฟังธรรม

งานทอดกฐินของวัดปากน้ำอเมิกาทุกชั้นตอนดำเนินไปด้วยความราบรื่น สมัค
สมานสามัคคีของพระสงฆ์และพุทธศาสนิกชนทั้งหลายผ่านพ้นไปด้วยดี ทุกคนเดิน

ทางกลับบ้านด้วยความอึดท้อง อึดบุญ อึดใจกันถ้วนหน้า ขอขอบคุณและอนุโมทนา
ท่านเจ้าคุณพระวิเทศวิสุทฐิคุณ พระสงฆ์ เจ้าภาพกฐินและผู้ร่วมงานทุกท่าน ขอผล
บุญนี้จงเป็นพลวปัจจัยนำท่านไปสู่ความสุข ความเจริญด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ
สงบรวมเย็นในหน้าที่การงานและครอบครัวทุกท่านทุกคนเทอญ

วัดปากน้ำอเมริกา มลรัฐโอไฮโอ

8 พฤศจิกายน 2554

เวลา 23.05 น.

ดร.พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ

เจ้าอาวาสวัดลอยฟ้า (Sky temple no boundary)

www.skytemple.org